

Değişikliğin 7.maddesi, TBMM 'nin en önemli yetkilerinden biri olan “ denetim yetkisini” adeta buduyor ve elinden alıyor. Artık gensoru yok. Artık sözlü soru da yok. Bu açıdan zaten gensorunun işler olmadığı, teklif savunanlarca ileri sürülmektedir. Oysa gensorunun ya da sözlü sorunun kullanılması dahi, kötü giden bazı hususların kamuoyuna bildirilmesi açısından tek başına bir denetim imkanı'nın kullanılması anlamına gelir.Görüldüğü gibi denetimi istemeyen ve bundan korkan siyasetçiler sayesinde artık meclisin denetim yetkisi ortadan kaldırılıyor. Peki TBMM bir bakanı ya da bir Cumhurbaşkanı yardımcısını yanlış politikalar sebebiyle örneğin Suriye politikası- denetlemek istedi, ne yapacak?

TBMM'nin elinde artık tek bir imkan kalmıştır. O da “cezai sorumluluğa gitmek“ ve bunun sonucunda, Cumhurbaşkanlığının yaptığı icraatları, Meclis tarafından ancak 400 milletvekili ile işletebilirsiniz.

Ancak durum çok vahim bir durum daha var. Eski hali ile Anayasa' da, Bakanlar hakkında cezai sorumluluk yoluna gidilebilmesi için 1/10 üyenin yani 55 milletvekili gerekiyordu.

Yasama, yürütme ve yargıyı tek elde toplanması kuvvetler ayrılığı “idarenin Kanuniliği” ilkesine tamamen tersine çevirmektedir. Modern hukuk devletinin en önemli özelliği olan ulus egemenliği ilkesi çerçevesinde, idarenin tüm eylem ve işlemlerinin ulusun temsilcileri tarafından yapılan yasalara bağlı olması anlamına gelen bu ilke, 1869 yılına yani idarenin işlemlerini denetleyen Danıştay'ın yani Şurayı Devlet'in kuruluşuna dayanıyor. Bu teklifte şüphesiz Tanzimat döneminin de gerisine yani bir karanlığa geri dönülüyor.

Getirilen değişiklikle yargının durumu ise, HSK'nun 13 üyesi var. 6'sını tamamen kendi takdiriyle ve doğrudan Cumhurbaşkanı belirliyor. Üstelik bu 6 kişi içinden 2'sini Adalet Bakanı ve Adalet Bakanlığı Müsteşarı, Geri kalan 7 üyeyi TBMM seçiyor Ancak TBMM derken, şu noktayı göz ardı etmemek gerekiyor. Adayların belirlenmesinde çoğunluk partisi yine tam ve tek yetkili Çünkü iktidar partisinin ezici çoğunluğu sağladığı Adalet ve Anayasa Komisyonları Ortak toplantısında adaylar belirleniyor, ve başlarında da partisiyle ilişkisi kesilmemiş olan ve üstelik partinin başkanı olan Cumhurbaşkanı bulunuyor.

Bu durum hukuken yargı bağımsızlığının tamamen bitirilerek, hakim ve savcılarının kaderinin “ Parti Başkanı “ da olan bir Cumhurbaşkanının eline geçmesi anlamına gelmektedir

Hiçbir hak ulusun temsilcilerine demokrasiyi ortadan kaldırma özgürlüğü vermemelidir. Oysa bu değişikliği hazırlayanlar, demokrasiyi görmezden gelerek Türkiye'nin 200 yılı aşkın bir süreden beri sürdürdüğü bir anayasa mücadelesini tamamen yok ediyor. 1789 Bildirgesinde yazılan Kuvvetler Ayrılığını tamamen yok ederek Anayasası olmayan demokrasi dışı mutlakiyet rejimine döndürüyor.

Demokratik Hükümet şekilleri, ister parlamenter rejim, ister başkanlık rejimi veya yarı başkanlık sistemi olsun tümünde 1789'lardan günümüze gelen bazı onsun olmaz kurallara dayanıyor.

Egemenliğin ulusa ya da halka ait olması bu ilkelerden biridir.

Kalın Sağlıcakla!